

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 173

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος

15 Μαΐου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 173/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 173/02

Υπόθεση C-640/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 — PV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Ηθική παρενόχληση – Ιατρικές γνωματεύσεις – Αδικοιολόγητες απουσίες – Αποδοχές – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 11α – Σύγκρουση συμφερόντων – Άρθρο 21α – Προδήλωσής παράνομη διαταγή – Άρθρο 23 – Τήρηση των νόμων και των αστυνομικών διατάξεων – Πειθαρχική διαδικασία – Παύση των καθηκόντων – Ανάκληση της παύσης των καθηκόντων – Νέα πειθαρχική διαδικασία – Νέα παύση των καθηκόντων) . . . . .

2

2023/C 173/03

Υπόθεση C-70/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 2008/50/ΕΚ – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Άρθρο 13, παράγραφος 1 – Παράρτημα XI – Συστηματική και διαρκής υπέρβαση της ημερήσιας οριακής τιμής για τα μικροσωματίδια (ΑΣ₁₀) στον οικισμό Θεσσαλονίκης (EL 0004) – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Παράρτημα XV – Περίοδος υπέρβασης «όσο το δυνατόν συντομότερη» – Κατάλληλα μέτρα] . . . . .

2

EL

2023/C 173/04	Υπόθεση C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Εξαιρέση από την αρχή ne bis in idem): Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Bamberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά MR (Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 54 – Αρχή ne bis in idem – Άρθρο 55, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Εξαιρέση από την εφαρμογή της αρχής ne bis in idem – Αξιόποινη πράξη κατά της ασφαλείας ή εναντίον άλλων ουσιαστικών συμφερόντων του κράτους μέλους – Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή ne bis in idem – Άρθρο 52, παράγραφος 1 – Περιορισμοί της αρχής ne bis in idem – Συμβατότητα εθνικής δηλώσεως περί εξαιρέσεως από την αρχή ne bis in idem – Εγκληματική οργάνωση – Εγκλήματα κατά περιουσιακών αγαθών)	3
2023/C 173/05	Υπόθεση C-412/21, Dual Prod: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Satu Mare (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dual Prod SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (Προδικαστική παραπομπή – Ειδικοί φόροι κατανάλωσης – Οδηγία 2008/118/ΕΚ – Άρθρο 16, παράγραφος 1 – Άδεια λειτουργίας φορολογικής αποθήκης για προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης – Διαδοχικά μέτρα αναστολής – Ποινικός χαρακτήρας – Άρθρα 48 και 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή του τεκμηρίου αθωότητας – Αρχή ne bis in idem – Αναλογικότητα)	4
2023/C 173/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21, Minister for Justice and Equality (Άρση της αναστολής) κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αιτήσεις του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδόθηκαν σε βάρος των LU (C-514/21), PH (C-515/21) (Προδικαστική παραπομπή – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασία παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης – Άρθρο 4α, παράγραφος 1 – Ένταλμα εκδοθέν προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Έννοια της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» – Περιεχόμενο – Πρώτη ποινή με αναστολή – Δεύτερη ποινή – Απουσία του ενδιαφερομένου από τη δίκη – Ανάκληση της αναστολής – Δικαιώματα άμυνας – Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών – Άρθρο 6 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 47 και 48 – Προσβολή – Συνέπειες)	5
2023/C 173/07	Υπόθεση C-574/21, 02 Czech Republic: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Nejvyšší soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — QT κατά 02 Czech Republic a. s. [Προδικαστική παραπομπή – Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) – Οδηγία 86/653/ΕΟΚ – Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Λύση της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας – Δικαίωμα κατ' αποκοπήν αποζημίωσης του εμπορικού αντιπροσώπου – Προϋποθέσεις χορήγησης – Δίκαιη αποζημίωση – Εκτίμηση – Έννοια των «προμηθειών που χάνει ο εμπορικός αντιπρόσωπος» – Προμήθειες για μελλοντικές πράξεις – Νέοι πελάτες τους οποίους έφερε ο εμπορικός αντιπρόσωπος – Υπάρχοντες πελάτες με τους οποίους ο εμπορικός αντιπρόσωπος προήγαγε σημαντικά τις υποθέσεις – Εφάπαξ προμήθειες]	6
2023/C 173/08	Υπόθεση C-653/21, Syndicat Uniclîma: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat Uniclîma κατά Ministre de l'Intérieur (Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά – Εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν τα μηχανήματα, το ηλεκτρολογικό υλικό υπό τάση και τον εξοπλισμό υπό πίεση – Οδηγία 2006/42/ΕΚ – Οδηγία 2014/35/ΕΕ – Οδηγία 2014/68/ΕΕ – «Σήμανση CE» – Επιβολή, με εθνική ρύθμιση, πρόσθετων απαιτήσεων σε σχέση με τις προβλεπόμενες στις οδηγίες αυτές ουσιώδεις απαιτήσεις ασφαλείας – Προϋποθέσεις – Εθνική ρύθμιση για την ασφάλεια έναντι των κινδύνων πυρκαγιάς και πανικού στους χώρους υποδοχής κοινού)	7
2023/C 173/09	Υπόθεση C-662/21, Booky.fi: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από Booky.fi Oy (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό – Εγγραφές οπτικοακουστικών προγραμμάτων – Πώληση στο διαδίκτυο – Ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει κατάταξη βάσει ηλικίας και σήμανση των προγραμμάτων – Προστασία των ανηλικών – Εγγραφές που έχουν ήδη υποβληθεί σε κατάταξη και σήμανση σε άλλο κράτος μέλος – Αναλογικότητα)	7

2023/C 173/10	Υπόθεση C-561/22, Willy Hermann Service: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Willy Hermann Service GmbH, DI κατά Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 2013/34/ΕΕ – Άρθρα 30 και 51 – Δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων – Κυρώσεις σε περίπτωση μη δημοσίευσης – Επιβολή προστίμων με απόφαση πολιτικού δικαστηρίου – Διοικητική διαδικασία για την είσπραξη των εν λόγω προστίμων τα οποία έχουν καταστεί απρόσβλητα – Ρύθμιση η οποία αποκλείει την επανεξέταση των προστίμων από διοικητικό δικαστήριο – Δεδικασμένο – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αρχή της αναλογικότητας)	8
2023/C 173/11	Υπόθεση C-76/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 5 Φεβρουαρίου 2022 — QI κατά Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Υπόθεση C-552/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2022 η Asociación de Delineantes de Hacienda κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda κατά Ισπανίας	9
2023/C 173/13	Υπόθεση C-605/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2022 η Hijos de Moisés Rodríguez González, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González κατά EUIPO — Ιρλανδία και Ornuu (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Υπόθεση C-732/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2022 η G-Core Innovations Sàrl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-454/21, G-Core Innovations κατά EUIPO — Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Υπόθεση C-735/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2022 η Primagran sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 22 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-624/21, Primagran κατά EUIPO — Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Υπόθεση C-775/22, Banco Santander: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 20 Δεκεμβρίου 2022 — M.S.G. κ.λπ. κατά Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Υπόθεση C-779/22, Banco Santander: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2022 — M.C.S. κατά Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Υπόθεση C-794/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2022 — FSC κατά Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Υπόθεση C-28/23, NFS: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Bratislava III (Σλοβακία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — NFS a.s. κατά Slovenská republika (Σλοβακικής Δημοκρατίας), ενεργούσας διά του Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Υπόθεση C-40/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2023 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-469/20, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	14
2023/C 173/21	Υπόθεση C-54/23, Laudamotion και Ryanair: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Φεβρουαρίου 2023 — WY κατά Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Υπόθεση C-57/23, Policejní prezidium: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 2 Φεβρουαρίου 2023 — JH κατά Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Υπόθεση C-62/23, Pedro Francisco: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Pedro Francisco κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Υπόθεση C-63/23, Sagrario: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Sagrario κ.λπ. κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Υπόθεση C-65/23, K GmbH: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2023 — MK κατά K GmbH	17

2023/C 173/26	Υπόθεση C-66/23: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 7 ^η Φεβρουαρίου 2023 — Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Σύλλογος Δίκτυο Οικολογικών Οργανώσεων Αιγαίου, Περιβαλλοντικός Σύλλογος Ρεθύμνου, Πολιτιστικός Σύλλογος Θρόνος Κλεισιδίου, ΚΧ κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Υπουργού Οικονομικών, Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	18
2023/C 173/27	Υπόθεση C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 — Biedrība «Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija» κατά Valsts ierēmtumu dienests	19
2023/C 173/28	Υπόθεση C-108/23, SmartSport Reisen: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Groß-Gerau (Γερμανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2023 — PU κατά SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Υπόθεση C-110/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2023 η Autoridad Portuaria de Bilbao κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao κατά Επιτροπής	21
2023/C 173/30	Υπόθεση C-119/23, Valančius: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2023 — Virgilijus Valančius κατά Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Υπόθεση C-122/23, Legafact: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) την 1 Μαρτίου 2023 — Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite κατά Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Υπόθεση C-128/23, Müller Reisen: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 3 Μαρτίου 2023 — Müller Reisen GmbH κατά Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Υπόθεση C-165/23: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	24
2023/C 173/34	Υπόθεση C-167/23: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	25
2023/C 173/35	Υπόθεση C-172/23: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	25
2023/C 173/36	Υπόθεση C-180/23: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	26
2023/C 173/37	Υπόθεση C-181/23: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας	27
2023/C 173/38	Υπόθεση C-191/23: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	27
2023/C 173/39	Υπόθεση C-192/23: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας	28
2023/C 173/40	Υπόθεση C-193/23: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	29
Γενικό Δικαστήριο		
2023/C 173/41	Υπόθεση T-100/23: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 — ABLV Bank κατά EKT	30
2023/C 173/42	Υπόθεση T-110/23: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2023 — Kargins κατά Επιτροπής	31
2023/C 173/43	Υπόθεση T-115/23: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2023 — Debreceni Egyetem κατά Συμβουλίου	31
2023/C 173/44	Υπόθεση T-125/23: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2023 — Synapsa Med κατά EUIPO — Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Υπόθεση T-136/23: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2023 — Vintae Luxury Wine Specialists κατά EUIPO — Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Υπόθεση T-149/23: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2023 — Kirov κατά EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Υπόθεση T-156/23: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2023 — Πολωνία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	36
2023/C 173/48	Υπόθεση T-157/23: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Kneipp κατά EUIPO — Patou (Joyful by nature)	37
2023/C 173/49	Υπόθεση T-160/23: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαρτίου 2023 — VO κατά Επιτροπής	37
2023/C 173/50	Υπόθεση T-161/23: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2023 — Schönegger Käse-Alm κατά EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Υπόθεση T-162/23: Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2023 — Sengül Ayhan κατά EUIPO — Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Υπόθεση T-166/23: Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2023 — Dekoback κατά EUIPO — DecoPac (DECOPAC)	40
2023/C 173/53	Υπόθεση T-169/23: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2023 — RT France κατά Συμβουλίου	40
2023/C 173/54	Υπόθεση T-171/23: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαρτίου 2023 — VR κατά Κοινοβουλίου	41
2023/C 173/55	Υπόθεση T-627/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2023 — ZK κατά Επιτροπής	42
2023/C 173/56	Υπόθεση T-16/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2023 — NV κατά ΕΤΕπ	42
2023/C 173/57	Υπόθεση T-97/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2023 — Ilunga Luoyogo κατά Συμβουλίου	42
2023/C 173/58	Υπόθεση T-447/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2023 — NV κατά ΕΤΕπ	42

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2023/C 173/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 164 της 8.5.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 155 της 2.5.2023

EE C 134 της 17.4.2023

EE C 127 της 11.4.2023

EE C 121 της 3.4.2023

EE C 112 της 27.3.2023

EE C 104 της 20.3.2023

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 — PV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-640/20 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Ηθική παρενόχληση – Ιατρικές γνωματεύσεις – Αδικαιολόγητες απουσίες – Αποδοχές – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 11α – Σύγκρουση συμφερόντων – Άρθρο 21α – Προδήλως παράνομη διαταγή – Άρθρο 23 – Τήρηση των νόμων και των αστυνομικών διατάξεων – Πειθαρχική διαδικασία – Παύση των καθηκόντων – Ανάκληση της παύσης των καθηκόντων – Νέα πειθαρχική διαδικασία – Νέα παύση των καθηκόντων)

(2023/C 173/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: PV (εκπρόσωπος: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς T. S. Bohr, B. Mongin και A.-C. Simon, στη συνέχεια T. S. Bohr και A.-C. Simon)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο PV φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 22.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-70/21) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 2008/50/ΕΚ – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Άρθρο 13, παράγραφος 1 – Παράρτημα XI – Συστηματική και διαρκής υπέρβαση της ημερήσιας οριακής τιμής για τα μικροσωματίδια (ΑΣ₁₀) στον οικισμό Θεσσαλονίκης (ΕΛ 0004) – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Παράρτημα XV – Περίοδος υπέρβασης «όσο το δυνατόν συντομότερη» – Κατάλληλα μέτρα]

(2023/C 173/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και M. Noll-Ehlers)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: E. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία,

- παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε να μην υπάρξει υπέρβαση, κατά τρόπο συστηματικό και διαρκή, της ημερήσιας οριακής τιμής για τα ΑΣ10 από το 2005 έως και το 2012, στη διάρκεια του 2014 και, εν συνεχεία, εκ νέου από το 2017 έως και το 2019 στον οικισμό Θεσσαλονίκης (EL 0004), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα XI της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη, και,
- παραλείποντας να θεσπίσει από τις 11 Ιουνίου 2010 τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την ημερήσια οριακή τιμή για τα ΑΣ10 στον οικισμό Θεσσαλονίκης (EL 0004), παρέβη τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 23, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα XV αυτής, και, ειδικότερα, την υποχρέωση να μεριμνήσει προκειμένου τα σχέδια για την ποιότητα του αέρα να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα ώστε η περίοδος υπέρβασης της εν λόγω οριακής τιμής να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 128 της 12.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Bamberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά MR

[Υπόθεση C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Εξαίρεση από την αρχή *ne bis in idem*)]

(Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 54 – Αρχή *ne bis in idem* – Άρθρο 55, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Εξαίρεση από την εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* – Αξιόποινη πράξη κατά της ασφαλείας ή εναντίον άλλων ουσιαστικών συμφερόντων του κράτους μέλους – Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή *ne bis in idem* – Άρθρο 52, παράγραφος 1 – Περιορισμοί της αρχής *ne bis in idem* – Συμβατότητα εθνικής δηλώσεως περί εξαίρεσης από την αρχή *ne bis in idem* – Εγκληματική οργάνωση – Εγκλήματα κατά περιουσιακών αγαθών)

(2023/C 173/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Bamberg

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

MR

παρισταμένης της: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 55, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1995, υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 55, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 50 και το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στο να ερμηνεύουν τα δικαστήρια κράτους μέλους τη δήλωση στην οποία προέβη το κράτος μέλος αυτό βάσει του άρθρου 55, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμβάσεως κατά τρόπον ώστε το εν λόγω κράτος μέλος να μη δεσμεύεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 της Συμβάσεως όσον αφορά το αδίκημα της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης, στην περίπτωση που η εγκληματική οργάνωση στην οποία συμμετείχε ο κατηγορούμενος διέπραξε αποκλειστικά εγκλήματα κατά περιουσιακών αγαθών, εφόσον αυτού του είδους οι διώξεις αποσκοπούν, λαμβανομένης υπόψη της εγκληματικής δραστηριότητας της οργάνωσης, στην επιβολή ποινών για προσβολές στην ασφάλεια ή σε άλλα εξίσου ουσιαστικά συμφέροντα του οικείου κράτους μέλους.

(¹) EE C 320 της 9.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Satu Mare (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dual Prod SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Υπόθεση C-412/21 (¹), Dual Prod)

(Προδικαστική παραπομπή – Ειδικοί φόροι κατανάλωσης – Οδηγία 2008/118/EK – Άρθρο 16, παράγραφος 1 – Άδεια λειτουργίας φορολογικής αποθήκης για προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης – Διαδοχικά μέτρα αναστολής – Ποινικός χαρακτήρας – Άρθρα 48 και 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή του τεκμηρίου αθωότητας – Αρχή *ne bis in idem* – Αναλογικότητα)

(2023/C 173/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Satu Mare

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dual Prod SRL

κατά

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca — Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη διοικητική αναστολή της άδειας λειτουργίας φορολογικής αποθήκης για προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, μέχρι το πέρας ποινικής διαδικασίας, λόγω και μόνον της απαγγελίας κατηγοριών σε βάρος του κατόχου της άδειας στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, αν η αναστολή αυτή συνιστά κύρωση ποινικού χαρακτήρα.
- 2) Το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην επιβολή κύρωσης ποινικού χαρακτήρα, λόγω παραβάσεων της νομοθεσίας για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, σε βάρος νομικού προσώπου στο οποίο έχει ήδη επιβληθεί, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, κύρωση ποινικού χαρακτήρα η οποία έχει καταστεί απρόσβλητη υπό την προϋπόθεση ότι:
  - η δυνατότητα σωρεύσεως των δύο αυτών κυρώσεων προβλέπεται από τον νόμο·
  - η εθνική ρύθμιση δεν επιτρέπει την ποινική δίωξη και την επιβολή κυρώσεων για τα ίδια πραγματικά περιστατικά λόγω της ίδιας παράβασης ή για την επιδίωξη του ίδιου σκοπού, αλλά προβλέπει μόνον τη δυνατότητα σωρεύσεως διώξεων και κυρώσεων βάσει διαφορετικών ρυθμίσεων·
  - οι διώξεις και οι κυρώσεις αυτές επιδιώκουν συμπληρωματικούς σκοπούς που έχουν ως αντικείμενο, ενδεχομένως, διαφορετικές πτυχές της ίδιας επίμαχης παραβατικής συμπεριφοράς·

- υφίστανται σαφείς και ακριβείς κανόνες οι οποίοι παρέχουν τη δυνατότητα να προβλεφθεί ποιες πράξεις και παραλείψεις δύνανται να αποτελέσουν το αντικείμενο σώρευσης διώξεων και κυρώσεων, καθώς και τη δυνατότητα συντονισμού μεταξύ των διαφόρων αρχών, οι δύο διαδικασίες διεξήχθησαν κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο και με μικρή χρονική απόσταση μεταξύ τους και η κύρωση που ενδεχομένως επιβλήθηκε κατά τη διαδικασία που προηγήθηκε χρονικά ελήφθη υπόψη κατά την επιμέτρηση της δεύτερης κύρωσης, ούτως ώστε οι επιβαρύνσεις που απορρέουν για τα εμπλεκόμενα πρόσωπα από μια τέτοια σώρευση να περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο και το σύνολο των κυρώσεων που επιβλήθηκαν να αντιστοιχεί στη σοβαρότητα των παραβάσεων που διεπράχθησαν.

(¹) EE C 401 της 4.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αιτήσεις του Court of Appeal (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Εκτέλεση δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδόθηκαν σε βάρος των LU (C-514/21), PH (C-515/21)

[Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Άρση της αναστολής) κ.λπ.]

(Προδικαστική παραπομπή – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασία παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης – Άρθρο 4α, παράγραφος 1 – Ένταλμα εκδοθέν προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Έννοια της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» – Περιεχόμενο – Πρώτη ποινή με αναστολή – Δεύτερη ποινή – Απουσία του ενδιαφερομένου από τη δίκη – Ανάκληση της αναστολής – Δικαιώματα άμυνας – Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών – Άρθρο 6 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 47 και 48 – Προσβολή – Συνέπειες)

(2023/C 173/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

παρισταμένου του: Minister for Justice and Equality

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2019, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

στην περίπτωση κατά την οποία, συνεπεία νέας ποινικής καταδίκης, ανακαλείται η αναστολή εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής και εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για την εκτέλεση της εν λόγω ποινής, η ερήμην εκδοθείσα απόφαση περί της ποινικής αυτής καταδίκης συνιστά «απόφαση» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως. Τούτο δεν ισχύει όσον αφορά την απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω ποινής.

- 2) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299,

έχει την έννοια ότι:

επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, όταν προκύπτει ότι η διαδικασία που οδήγησε σε δεύτερη ποινική καταδίκη του εν λόγω προσώπου, η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, διεξήχθη ερήμην, εκτός εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει, όσον αφορά τη διαδικασία αυτή, κάποια από τις ενδείξεις που προβλέπονται στα στοιχεία α' έως δ' της εν λόγω διατάξεως.

- 3) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

απαγορεύει στη δικαστική αρχή εκτέλεσως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, με την αιτιολογία ότι η διαδικασία που οδήγησε στην ανάκληση της αναστολής που συνόδευε τη στερητική της ελευθερίας ποινή για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως διεξήχθη ερήμην, ή να εξαρτήσει την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου από την παροχή εγγυήσεων ότι το πρόσωπο αυτό θα μπορέσει να επιτύχει, στο εν λόγω κράτος μέλος, την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως ή να ασκήσει ένδικο μέσο για την επανεξέταση της αποφάσεως περί ανακλήσεως ή της δεύτερης ποινικής καταδίκης που του επιβλήθηκε ερήμην και η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του εν λόγω εντάλματος.

(¹) EE C 119 της 14.3.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Nejvyšší soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — QT κατά 02 Czech Republic a. s.

(Υπόθεση C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

[Προδικαστική παραπομπή – Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) – Οδηγία 86/653/ΕΟΚ – Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Λύση της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας – Δικαίωμα κατ' αποκοπήν αποζημίωσης του εμπορικού αντιπροσώπου – Προϋποθέσεις χορήγησης – Δίκαιη αποζημίωση – Εκτίμηση – Έννοια των «προμηθειών που χάνει ο εμπορικός αντιπρόσωπος» – Προμήθειες για μελλοντικές πράξεις – Νέοι πελάτες τους οποίους έφερε ο εμπορικός αντιπρόσωπος – Υπάρχοντες πελάτες με τους οποίους ο εμπορικός αντιπρόσωπος προήγαγε σημαντικά τις υποθέσεις – Εφάπαξ προμήθειες]

(2023/C 173/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

QT

κατά

02 Czech Republic a. s.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για το συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες),

έχει την έννοια ότι:

οι προμήθειες τις οποίες θα είχε εισπράξει ο εμπορικός αντιπρόσωπος εάν είχε συνεχιστεί η σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας, για τις πράξεις που θα είχαν συναφθεί, μετά τη λύση της συγκεκριμένης σύμβασης, με τους νέους πελάτες τους οποίους ο αντιπρόσωπος έφερε στον αντιπροσωπευόμενο πριν από τη λύση της σύμβασης ή με τους πελάτες με τους οποίους ο αντιπρόσωπος προήγαγε σημαντικά τις υποθέσεις πριν από την ως άνω λύση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 86/653

έχει την έννοια ότι:

η καταβολή εφάπαξ προμηθειών δεν αποκλείει από τον υπολογισμό της προβλεπόμενης στο άρθρο 17, παράγραφος 2, κατ' αποκοπήν αποζημίωσης τις προμήθειες τις οποίες χάνει ο εμπορικός αντιπρόσωπος και οι οποίες προκύπτουν από τις πράξεις που συνήψε ο αντιπροσωπευόμενος, μετά τη λύση της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας, με τους νέους πελάτες τους οποίους ο αντιπρόσωπος έφερε στον αντιπροσωπευόμενο πριν από τη λύση της σύμβασης ή με τους πελάτες με τους οποίους ο αντιπρόσωπος προήγαγε σημαντικά τις υποθέσεις πριν από την ως άνω λύση, όταν οι εν λόγω προμήθειες αντιστοιχούν σε εφάπαξ αμοιβές για κάθε νέα σύμβαση που συνήφθη με τους εν λόγω νέους πελάτες ή με υπάρχοντες πελάτες του αντιπροσωπευόμενου, μέσω του εμπορικού αντιπροσώπου.

(¹) EE C 481 της 29.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Syndicat Uniclisma κατά Ministre de l'Intérieur

(Υπόθεση C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclisma)

(Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά – Εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν τα μηχανήματα, το ηλεκτρολογικό υλικό υπό τάση και τον εξοπλισμό υπό πίεση – Οδηγία 2006/42/EK – Οδηγία 2014/35/EE – Οδηγία 2014/68/EE – «Σήμανση CE» – Επιβολή, με εθνική ρύθμιση, πρόσθετων απαιτήσεων σε σχέση με τις προβλεπόμενες στις οδηγίες αυτές ουσιώδεις απαιτήσεις ασφάλειας – Προϋποθέσεις – Εθνική ρύθμιση για την ασφάλεια έναντι των κινδύνων πυρκαγιάς και πανικού στους χώρους υποδοχής κοινού)

(2023/C 173/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Syndicat Uniclisma

κατά

Ministre de l'Intérieur

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 31, καθώς και με το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/68/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα του εξοπλισμού υπό πίεση στην αγορά,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, για λόγους προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων έναντι των κινδύνων πυρκαγιάς σε χώρους ανοικτούς στο κοινό, επιβάλλει απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν ο εξοπλισμός υπό πίεση και τα συγκροτήματα που χρησιμοποιούν εύφλεκτα ψυκτικά μέσα και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στις ουσιώδεις απαιτήσεις ασφάλειας που προβλέπει η συγκεκριμένη οδηγία προς τον σκοπό της διάθεσης στην αγορά ή της θέσης σε λειτουργία του οικείου εξοπλισμού, μολονότι ο εξοπλισμός αυτός φέρει τη σήμανση CE.

⁽¹⁾ EE C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από Booky.fi Oy

(Υπόθεση C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό – Εγγραφές οπτικοακουστικών προγραμμάτων – Πώληση στο διαδίκτυο – Ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει κατάταξη βάσει ηλικίας και σήμανση των προγραμμάτων – Προστασία των ανηλίκων – Εγγραφές που έχουν ήδη υποβληθεί σε κατάταξη και σήμανση σε άλλο κράτος μέλος – Αναλογικότητα)

(2023/C 173/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Booky.fi Oy

παρισταμένου του: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Διατακτικό

Τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, προς τον σκοπό της προστασίας των ανηλικών από οπτικοακουστικό περιεχόμενο που μπορεί να βλάψει την ευημερία και την ανάπτυξή τους, απαιτεί τα οπτικοακουστικά προγράμματα που έχουν εγγραφεί σε υλικό υπόθεμα και διατίθενται στο εμπόριο μέσω ηλεκτρονικού καταστήματος να έχουν υποβληθεί προηγουμένως σε διαδικασία ελέγχου, καθώς και σε κατάταξη βάσει ορίων ηλικίας και σε αντίστοιχη σήμανση σύμφωνα με το δικαίω του εν λόγω κράτους μέλους, ακόμη και σε περίπτωση που τα προγράμματα αυτά έχουν υποβληθεί σε διαδικασία ελέγχου, καθώς και σε ανάλογη κατάταξη και σήμανση κατ' εφαρμογήν του δικαίου άλλου κράτους μέλους, εφόσον η ρύθμιση αυτή είναι κατάλληλη να εξασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνει το αναγκαίο προς τούτο μέτρο.

Συναφώς, το γεγονός ότι μέρος των εγγραφών που μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο εντός του οικείου κράτους μέλους από άλλο κράτος μέλος αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω ρύθμισης δεν έχει καθοριστική σημασία, υπό την επιφύλαξη ότι ένας τέτοιος περιορισμός δεν θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Δεν έχει επίσης καθοριστικό χαρακτήρα το γεγονός ότι η οικεία εθνική ρύθμιση δεν προβλέπει παρέκκλιση από την απαίτηση αυτή όταν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο αγοραστής εγγραφής που υπόκειται στη ρύθμιση αυτή είναι ενήλικος.

(¹) EE C 24 της 17.1.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Willy Hermann Service GmbH, DI κατά Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Υπόθεση C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 2013/34/ΕΕ – Άρθρα 30 και 51 – Δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων – Κυρώσεις σε περίπτωση μη δημοσίευσης – Επιβολή προστίμων με απόφαση πολιτικού δικαστηρίου – Διοικητική διαδικασία για την είσπραξη των εν λόγω προστίμων τα οποία έχουν καταστεί απρόσβλητα – Ρύθμιση η οποία αποκλείει την επανεξέταση των προστίμων από διοικητικό δικαστήριο – Δεδικασμένο – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αρχή της αναλογικότητας)

(2023/C 173/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Willy Hermann Service GmbH, DI

κατά

Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία το διοικητικό δικαστήριο που αποφαινεται επί της είσπραξης προστίμων που επιβλήθηκαν σε εταιρία και στον διαχειριστή της λόγω παράλειψης δημοσίευσης των ετήσιων λογαριασμών δεσμεύεται από την αμετάκλητη απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου με την οποία επιβλήθηκαν τα πρόστιμα αυτά και καθορίστηκε το ποσό τους, με σκοπό τη διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα άρθρα 30 και 51 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως αυτά έχουν μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο.

(¹) Ημερομηνία κατάθεσης: 24 Αυγούστου 2022.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 5 Φεβρουαρίου 2022 — QI κατά Santander Bank Polska S.A.

(Υπόθεση C-76/22)

(2023/C 173/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: QI

Εναγομένη: Santander Bank Polska S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 25, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/17/ΕΕ ⁽¹⁾ να ερμηνεύεται όπως το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ⁽²⁾, δηλαδή υπό την έννοια ότι το δικαίωμα του καταναλωτή για μείωση του συνολικού κόστους της ενυπόθηκης πίστωσης σε περίπτωση πρόωρης αποπληρωμής της καλύπτει όλα τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε ο καταναλωτής, περιλαμβανομένης ειδικότερα και της προμήθειας για τη χορήγηση του δανείου;
- 2) Έχει η προβλεπόμενη στο άρθρο 25, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/17/ΕΕ υποχρέωση μείωσης του συνολικού κόστους της ενυπόθηκης πίστωσης σε περίπτωση πρόωρης αποπληρωμής της την έννοια ότι το συνολικό κόστος της ενυπόθηκης πίστωσης πρέπει να μειωθεί αναλογικά προς τη σχέση ανάμεσα, αφενός, στη διάρκεια του χρονικού διαστήματος μεταξύ της ημερομηνίας της πρόωρης αποπληρωμής του δανείου και της ημερομηνίας που είχε αρχικώς συμφωνηθεί ως ημερομηνία αποπληρωμής, και, αφετέρου, στη διάρκεια του αρχικώς συμφωνηθέντος χρονικού διαστήματος μεταξύ της ημερομηνίας εκταμίευσης του δανείου και της ημερομηνίας πλήρους αποπληρωμής του, ή πρέπει η μείωση του συνολικού κόστους της ενυπόθηκης πίστωσης να είναι ανάλογη προς τα διαφυγόντα κέρδη του δανειστή, ήτοι προς τη σχέση ανάμεσα στους τόκους που απομένουν να καταβληθούν μετά την πρόωρη αποπληρωμή του δανείου (ήτοι, τους οφειλόμενους τόκους για την περίοδο από την επομένη της πραγματικής αποπληρωμής μέχρι την αρχικώς συμφωνηθείσα ημερομηνία πλήρους αποπληρωμής) και στους τόκους που οφείλονται για το σύνολο της αρχικώς συμφωνηθείσας διάρκειας της σύμβασης πίστωσης (από την ημερομηνία εκταμίευσης του δανείου έως τη συμφωνηθείσα ημερομηνία πλήρους αποπληρωμής του);

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 60, σ. 34).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2022 η Asociación de Delineantes de Hacienda κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda κατά Ισπανίας

(Υπόθεση C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Asociación de Delineantes de Hacienda (εκπρόσωπος: D. Álvarez Cabrera, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Βασιλείο της Ισπανίας

Με διάταξη της 17ης Μαρτίου 2023, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2022 η Hijos de Moisés Rodríguez González, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González κατά EUIPO — Ιρλανδία και Ornua (La Irlandesa 1943)

(Υπόθεση C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (εκπρόσωπος: J. García Domínguez, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ιρλανδία και Ornua Co-operative Ltd

Με διάταξη της 8ης Μαρτίου 2023, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναίρεσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Hijos de Moisés Rodríguez González φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2022 η G-Core Innovations Sàrl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-454/21, G-Core Innovations κατά EUIPO — Coretransform (G CORELABS)

(Υπόθεση C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: G-Core Innovations Sàrl (εκπρόσωπος: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Coretransform

Με διάταξη της 23ης Μαρτίου 2023, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναίρεσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η G-Core Innovations Sàrl φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2022 η Primagran sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 22 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-624/21, Primagran κατά EUIPO — Primagaz (primagran)

(Υπόθεση C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Primagran sp. z o.o. (εκπρόσωπος: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Λοιποί μετέχοντες στην ανααιρετική δίκη: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Με διάταξη της 24ης Μαρτίου 2023, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναίρεσεως και έκρινε ότι η Primagran sp. z o.o. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 20 Δεκεμβρίου 2022 — M.S.G. κ.λπ. κατά Banco Santander, SA

(Υπόθεση C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: M.S.G. κ.λπ.

Αναιρεσίβλητη: Banco Santander, SA

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι, μετά τη μετατροπή σε μετοχές –και την επακόλουθη μεταβίβασή τους χωρίς πραγματικό αντάλλαγμα– των ομολογιών μειωμένης εξασφάλισης (κεφαλαιακών μέσων της κατηγορίας 2) τις οποίες εξέδωσε πιστωτικό ίδρυμα υπό εξυγίανση και οι οποίες δεν ήταν δεδουλευμένες κατά την κίνηση της διαδικασίας εξυγίανσης, οι διατάξεις του άρθρου 34, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφος 1 και 3, του άρθρου 60, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 64, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/59/ΕΕ⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στη δυνατότητα των προσώπων που αγόρασαν τις εν λόγω ομολογίες μειωμένης εξασφάλισης πριν κινηθεί η διαδικασία εξυγίανσης να ασκήσουν, κατά του ως άνω ιδρύματος ή του διάδοχου ιδρύματος, αγωγή για την ακύρωση της σύμβασης αγοράς των εν λόγω ομολογιών μειωμένης εξασφάλισης ζητώντας την επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος εντόκως από την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης;

(¹) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2022 — M.C.S. κατά Banco Santander, SA

(Υπόθεση C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: M.C.S.

Αναιρεσίβλητη: Banco Santander, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 34, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014⁽¹⁾, την έννοια ότι η απαίτηση ή το δικαίωμα που θα προέκυπτε ενδεχομένως από την επιβολή, στο ίδρυμα που διαδέχθηκε την Banco Popular, υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης ως συνέπεια της ακυρότητας της αγοράς κεφαλαιακού μέσου (προνομιούχων μετοχών), το οποίο μετατράπηκε τελικώς σε μετοχές πριν από τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης της Banco Popular (7 Ιουνίου 2017), μπορεί να θεωρηθεί υποχρέωση που επηρεάζεται από την απομείωση που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, ως «μη δεδουλευμένη» υποχρέωση ή απαίτηση, με αποτέλεσμα να θεωρείται εξοφληθείσα και να μην μπορεί να απαιτηθεί από την Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, όταν η αγωγή από την οποία απορρέει η εν λόγω υποχρέωση ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;
- 2) Μήπως, αντιθέτως, οι ως άνω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η προμνησθείσα απαίτηση ή το προμνησθέν δικαίωμα θα συνιστά «δεδουλευμένη» υποχρέωση (άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας) ή «ήδη δεδουλευμένη υποχρέωση» κατά τον χρόνο εξυγίανσης της τράπεζας (άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο β'), και, ως τέτοια, θα εξαιρείται από τα αποτελέσματα της εξόφλησης ή της ακύρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων ή απαιτήσεων, μολονότι οι μετοχές απομειώθηκαν και εξαλειφθηκαν, και, κατά συνέπεια, θα είναι απαιτητή από την Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, ακόμη και αν η αγωγή από την οποία προκύπτει η υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2022 — FSC κατά Banco Santander SA

(Υπόθεση C-794/22)

(2023/C 173/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: FSC

Αναρρεσίβλητη: Banco Santander SA

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 34, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2014/59/ΕΕ⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι η απαίτηση ή το δικαίωμα που θα προέκυπτε ενδεχομένως από την επιβολή, στο ίδρυμα που διαδέχθηκε τη Banco Popular, υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης ως αποτέλεσμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης απορρέουσας από την εμπορία χρηματοπιστωτικού προϊόντος (ομολόγων μειωμένης εξασφάλισης υποχρεωτικών μετατρέψιμων σε μετοχές της ίδιας τράπεζας), μη περιλαμβανόμενου στα πρόσθετα κεφαλαιακά [μέσα] τα οποία αφορούν τα μέτρα εξυγίανσης της Banco Popular, τα οποία μετατράπηκαν τελικώς σε μετοχές της τράπεζας πριν από τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης της τράπεζας (7 Ιουνίου 2017), μπορεί να θεωρηθεί υποχρέωση που επηρεάζεται από την απομείωση ή την εξάλειψη που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ως «μη ληξιπρόθεσμη» υποχρέωση ή απαίτηση, με αποτέλεσμα να θεωρείται εξοφλημένη και να μην μπορεί να απαιτηθεί από τη Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, όταν η αγωγή από την οποία απορρέει η εν λόγω υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

Μήπως, αντιθέτως, οι ως άνω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η προμνησθείσα απαίτηση ή το προμνησθέν δικαίωμα θα συνιστά «ληξιπρόθεσμη» υποχρέωση ή απαίτηση –άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας– ή «ήδη δεδουλευμένη υποχρέωση» κατά τον χρόνο εξυγίανσης της τράπεζας –άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο β’–, και, ως τέτοια, θα εξαιρείται από τα αποτελέσματα της εξόφλησης ή της ακύρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων ή απαιτήσεων, και, κατά συνέπεια, θα είναι απαιτητή από τη Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, ακόμη και αν η αγωγή από την οποία προκύπτει η υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

(¹) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Bratislava III (Σλοβακία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — NFŠ a.s. κατά Slovenská republika (Σλοβακικής Δημοκρατίας), ενεργούσας διά του Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Bratislava III

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: NFŠ a.s.

Εναγόμενοι: Slovenská republika (Σλοβακική Δημοκρατία), ενεργούσα διά του Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν η συμφωνία επιχορήγησης και το προσύμφωνο πώλησης που έχουν συναφθεί μεταξύ υπουργείου (του Δημοσίου) και φορέα ιδιωτικού δικαίου επιλεγέντος εκτός διαγωνιστικής διαδικασίας «δημόσιες συμβάσεις έργων» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β’, της οδηγίας 2004/18 (¹), ή του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ’, της οδηγίας 2014/24 (²), όταν η επιχορήγηση αποτελεί κρατική ενίσχυση εγκριθείσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ’, ΣΛΕΕ, αντικείμενο δε της σύμβασης επιχορήγησης αποτελεί η υποχρέωση του Δημοσίου να παράσχει επιχορήγηση καθώς και η υποχρέωση του φορέα ιδιωτικού δικαίου να κατασκευάσει κτήριο σύμφωνα με τις οριζόμενες από το υπουργείο προϋποθέσεις και να καταστήσει δυνατή τη χρήση τμήματος της εν λόγω κατασκευής σε αθλητικό οργανισμό και αντικείμενο του προσυμφώνου αποτελεί η αναγνώριση στον φορέα ιδιωτικού δικαίου μονομερούς δικαιώματος προαίρεσης συνιστάμενου στην υποχρέωση του Δημοσίου να αγοράσει την κατασκευή, ενώ οι εν λόγω συμφωνίες συνιστούν ενιαίο πλαίσιο αμοιβαίων υποχρεώσεων μεταξύ του υπουργείου και του φορέα ιδιωτικού δικαίου, αλληλένδετων ως προς τον χρόνο και το αντικείμενο;
- 2) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β’, της οδηγίας 2004/18 ή το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ’, της οδηγίας 2014/24 την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση του εθνικού δικαίου κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία είναι απολύτως άκυρη (ήτοι εξαρχής/ex tunc) η δικαιοπραξία της οποίας το περιεχόμενο ή ο σκοπός αντιτίθεται στον νόμο ή καταστρατηγεί τον νόμο ή αντικείται στα χρηστά ήθη, εφόσον η παράβαση του νόμου αποτελεί κατάφωρη παράβαση των κανόνων σύναψης δημοσίων συμβάσεων;
- 3) Έχουν το άρθρο 2δ, παράγραφος 1, στοιχείο α’ και το άρθρο 2δ, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665 (³), την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση εθνικού δικαίου κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία είναι απολύτως άκυρη (ήτοι εξαρχής/ex tunc) η δικαιοπραξία της οποίας το περιεχόμενο ή ο σκοπός αντιτίθεται στον νόμο ή καταστρατηγεί τον νόμο ή αντικείται στα χρηστά ήθη, εφόσον η παράβαση του νόμου αποτελεί κατάφωρη παράβαση (καταστρατήγηση) των κανόνων σύναψης δημοσίων συμβάσεων, όπως συμβαίνει στην κύρια δίκη;

- 4) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18 ή το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/24 την έννοια ότι αντιτίθενται στην ex tunc παραδοχή ότι ένα προσύμφωνο πώλησης, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, παρήγαγε έννομα αποτελέσματα;

- (¹) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).
- (²) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).
- (³) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2023 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-469/20, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, H. van Vliet και I. Γεωργιόπουλος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-469/20, Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής, EU:T:2022:713·
- να απορρίψει τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-469/20·
- δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν λόγο ανατρέσεως ο οποίος έχει δύο σκέλη.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση (¹) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή κήρυξε συμβατό με την εσωτερική αγορά ένα μέτρο, χωρίς να αποφανθεί οριστικά επί του ζητήματος αν το μέτρο αυτό συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με το πρώτο σκέλος του λόγου ανατρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η ίδια μπορεί να εκδώσει απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2015/1589 (²) μόνο όταν έχει προηγουμένως αποφανθεί επί του ζητήματος αν το επίμαχο μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση. Κατά την άποψή της, οι διάφορες μέθοδοι ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης δεν δικαιολογούν το συμπέρασμα αυτό. Ειδικότερα, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδει με τον σκοπό του ενωσιακού νομοθέτη ο οποίος συνίσταται στην ταχεία διαπίστωση της συμβατότητας ορισμένου μέτρου με την εσωτερική αγορά. Αν δεν αναιρεθεί η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θα έχει την υποχρέωση, ακόμη και αν έχει ήδη βεβαιωθεί για τη συμβατότητα ορισμένου μέτρου με την εσωτερική αγορά, να προβαίνει σε χρονοβόρα και άσκοπη εξέταση της συνδρομής, ως προς το μέτρο αυτό, όλων των προϋποθέσεων του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Κατά την άποψή της, η προσβαλλόμενη απόφαση ενίσχυσε την ασφάλεια δικαίου ακριβώς επειδή η ίδια κήρυξε το μέτρο συμβατό με την εσωτερική αγορά, μόλις κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό.

(¹) C(2020) 2998 final της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 54537 (2020/NN) — Κάτω Χώρες, Απαγόρευση της χρησιμοποίησης του άνθρακα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες.

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
3 Φεβρουαρίου 2023 — WY κατά Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Υπόθεση C-54/23, Laudamotion και Ryanair)

(2023/C 173/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: WY

Εναγόμενες: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείεται γενικά το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω τρίωρης τουλάχιστον καθυστέρησης της πτήσης σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 261/2004 (¹), όταν ο επιβάτης, στην περίπτωση που διαφαίνεται μεγάλη καθυστέρηση, χρησιμοποιεί εναλλακτική πτήση για την οποία έχει κάνει κράτηση ο ίδιος και με τον τρόπο αυτό φθάνει στον τελικό του προορισμό με καθυστέρηση μικρότερη των τριών ωρών, ή μπορεί σε κάθε περίπτωση να θεμελιωθεί δικαίωμα αποζημίωσης υπό τις περιστάσεις αυτές, όταν ήδη πριν από την ώρα κατά την οποία ο επιβάτης πρέπει να παρουσιαστεί στον έλεγχο εισιτηρίων, υπάρχουν επαρκείς ασφαλείς ενδείξεις ότι θα υπάρξει καθυστέρηση τουλάχιστον τριών ωρών στον τελικό προορισμό;
- 2) Στην περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση κατά την τελευταία έννοια: Προϋποθέτει το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω τρίωρης τουλάχιστον καθυστέρησης της πτήσης σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού υπό τις προαναφερθείσες περιστάσεις ότι ο επιβάτης παρουσιάζεται εγκαίρως στον έλεγχο εισιτηρίων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 2 Φεβρουαρίου 2023 — JH κατά Policejní prezidium**

(Υπόθεση C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: JH

Καθής: Policejní prezidium

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι η προσηκούσα διάκριση που πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ των διαφόρων υποκειμένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ή το άρθρο 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 της οδηγίας 2016/680⁽¹⁾; Συνάδει προς την επιταγή περί ελαχιστοποιήσεως της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και προς την υποχρέωση διακρίσεως μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων, η πρόβλεψη από την εθνική νομοθεσία της συλλογής γενετικών δεδομένων από κάθε πρόσωπο το οποίο θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση αξιόποινων πράξεως εξ προθέσεως;
- 2) Συνάδει προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2016/680 κατάσταση στην οποία, υπό το πρίσμα του γενικού σκοπού της πρόληψης ή της ανίχνευσης ποινικού αδικήματος, η ανάγκη περαιτέρω διατήρησης του προφίλ DNA αξιολογείται από τις αστυνομικές αρχές βάσει των εσωτερικών τους κανονισμών, πράγμα που συχνά συνεπάγεται, στην πράξη, τη διατήρηση ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για αόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς να καθορίζεται μέγιστη διάρκεια διατήρησης των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα; Σε περίπτωση που η εν λόγω κατάσταση δεν συνάδει με την ως άνω διάταξη, βάσει ποιων κριτηρίων θα πρέπει να εκτιμάται η αναλογικότητα όσον αφορά τη διάρκεια της διατήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται και διατηρούνται για τον ως άνω σκοπό;
- 3) Ποια είναι η ελάχιστη έκταση των ουσιαστικών ή διαδικαστικών προϋποθέσεων για την απόκτηση, αποθήκευση και διαγραφή ιδιαίτερα ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 2016/680, η οποία πρέπει να ρυθμίζεται από «διατάξεις γενικής ισχύος» του δικαίου κράτους μέλους; Περαιτέρω, μπορεί η νομολογία των δικαστηρίων να νοηθεί ως «δίκαιο κράτους μέλους» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 της οδηγίας 2016/680;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 119, σ. 89).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Pedro Francisco κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Υπόθεση C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Pedro Francisco

Καθή: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 27 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι αστυνομικές εκθέσεις μπορούν να αποτελέσουν τη βάση προκειμένου να εκτιμηθεί εάν η προσωπική συμπεριφορά του ενδιαφερομένου συνιστά πραγματική απειλή, μολονότι η απόδειξη του υποστατού της εν λόγω συμπεριφοράς αποτελεί τον σκοπό της ποινικής δίκης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να εννοηθεί, υπό το πρίσμα του άρθρου 27 της οδηγίας, ότι η κρατική αρχή οφείλει να προβεί σε ρητή και λεπτομερή αναφορά των πραγματικών περιστατικών που περιέχονται στην αστυνομική έκθεση και των δικαστικών διαδικασιών που έχουν κινηθεί, καθώς και της πορείας τους, προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι δεν πρόκειται για απλές αρχικές υπόνοιες;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Ισπανία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Sagrario κ.λπ. κατά Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Υπόθεση C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Καθή: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην έννοια των «ιδιαιτέρως δυσχερών περιστάσεων» των άρθρων 15, παράγραφος 3, *in fine*, και 17 της οδηγίας [2003/86/EK] ⁽¹⁾, περιλαμβάνονται αυτοδικαίως όσες περιστάσεις αφορούν ανήλικο ή/και είναι ανάλογες προς τις προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο 15;
- 2) Συνάδει προς τα άρθρα 15, παράγραφος 3, *in fine*, και 17 της οδηγίας, κρατική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει τη χορήγηση αυτόνομης άδειας διαμονής που να διασφαλίζει ότι τα επανενοθέντα μέλη της οικογένειας δεν θα περιέλθουν σε καθεστώς παράνομης διαμονής σε περίπτωση συνδρομής τέτοιων ιδιαιτέρως δυσχερών περιστάσεων;
- 3) Έχουν τα άρθρα 15, παράγραφος 3, *in fine*, και 17 της οδηγίας την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα αυτόνομης άδειας διαμονής σε περίπτωση κατά την οποία η επανενοθέντα οικογένεια παύσει να έχει άδεια διαμονής για λόγους ανεξάρτητους από τη βούλησή της;
- 4) Συνάδει προς τα άρθρα 15, παράγραφος 3, και 17 της οδηγίας κρατική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει ως απαραίτητη και υποχρεωτική, προ της άρνησης ανανέωσης της άδειας διαμονής των επανενοθέντων μελών της οικογένειας, την εκτίμηση των περιστάσεων του άρθρου 17 της οδηγίας;
- 5) Συνάδει προς τα άρθρα 15, παράγραφος 3, και 17 της οδηγίας, προς τα άρθρα 6, παράγραφος 1, 8 παράγραφοι 1 και 2, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και προς τα άρθρα 47, 24, 7 και 33, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει, ως απαραίτητο προηγούμενο στάδιο της άρνησης χορήγησης ή ανανέωσης της άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, ειδική διαδικασία ακρόασης των ανηλικών στην περίπτωση κατά την οποία στον συντηρούντα δεν χορηγήθηκε ή δεν ανανεώθηκε η άδειά του διαμονής;
- 6) Συνάδει προς τα άρθρα 15, παράγραφος 3, και 17 της οδηγίας, προς τα άρθρα 6, παράγραφος 1, 8, παράγραφοι 1 και 2, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και προς τα άρθρα 47, 24, 7 και 33, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει ως απαραίτητο προηγούμενο στάδιο της άρνησης χορήγησης στον/στη σύζυγο ή ανανέωσης της άδειάς του/της διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, στην περίπτωση κατά την οποία στον συντηρούντα δεν χορηγήθηκε ή δεν ανανεώθηκε η άδειά του διαμονής, τη δυνατότητα επίκλησης των περιστάσεων του άρθρου 17 της οδηγίας, προκειμένου αυτός/αυτή να αιτηθεί να του/της παρασχεθεί η δυνατότητα εξακολούθησής της διαμονής του/της άνευ διακοπής του προηγούμενου καθεστώτος διαμονής του/της;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2023 — MK κατά K GmbH

(Υπόθεση C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων, εκκαλών και αναιρεσείων: MK

Εναγομένη, εφεσίβλητη και αναιρεσίβλητη: K GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει διάταξη εθνικής νομοθεσίας, θεσπισθείσα δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹⁾, όπως το άρθρο 26, παράγραφος 4, του BDSG, η οποία προβλέπει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, επιτρέπεται για σκοπούς της σχέσης εργασίας βάσει συλλογικών συμβάσεων τηρουμένων των προϋποθέσεων του άρθρου 88, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/679, υπό την έννοια ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να τηρούνται και οι λοιπές διατάξεις του κανονισμού 2016/679, όπως το άρθρο 5, το άρθρο 6, παράγραφος 1 και το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Θα μπορούσε διάταξη εθνικής νομοθεσίας, θεσπισθείσα δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, όπως το άρθρο 26, παράγραφος 4, του BDSG, να έχει την έννοια ότι στα μέρη συλλογικής σύμβασης (εν προκειμένω τα μέρη εργασιακής συμφωνίας) παρέχεται περιθώριο χειρισμού κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας της επεξεργασίας δεδομένων υπό το πρίσμα του άρθρου 5, του άρθρου 6, παράγραφος 1 και του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2016/679, το οποίο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο περιορισμένου μόνον δικαστικού ελέγχου;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Μέχρι ποιου σημείου μπορεί να περιορίζεται στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός έλεγχος;
4. Έχει το άρθρο 82, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 την έννοια ότι κάθε πρόσωπο έχει εκ προοιμίου δικαίωμα αποζημίωσης της μη υλικής ζημίας οσάκις τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 2016/679 ή μήπως ότι η άσκηση του δικαιώματος αποζημίωσης για μη υλική ζημία προϋποθέτει περαιτέρω ότι το θιγόμενο πρόσωπο αποδεικνύει τη συγκεκριμένης βαρύτητας μη υλική ζημία που υπέστη;
5. Έχει το άρθρο 82, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 ειδικό ή γενικό προληπτικό χαρακτήρα και πρέπει τούτο να λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του ύψους της προς αποκατάσταση μη υλικής ζημίας βάσει του άρθρου 82, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 εις βάρος του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία;
6. Έχει σημασία ο βαθμός υπαιτιότητας του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία κατά τον προσδιορισμό του ύψους της προς αποκατάσταση μη υλικής ζημίας με βάση το άρθρο 82, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679; Ειδικότερα, μπορεί να ληφθεί υπόψη υπέρ του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία η απουσία υπαιτιότητας ή η ύπαρξη πταίσματος ή σσοςος σημασίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 7^η Φεβρουαρίου 2023 — Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Σύλλογος Δίκτυο Οικολογικών Οργανώσεων Αιγαίου, Περιβαλλοντικός Σύλλογος Ρεθύμνου, Πολιτιστικός Σύλλογος Θρόνος Κλεισιδίου, ΚΧ κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Υπουργού Οικονομικών, Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

(Υπόθεση C-66/23)

(2023/C 173/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία

Σύλλογος Δίκτυο Οικολογικών Οργανώσεων Αιγαίου

Περιβαλλοντικός Σύλλογος Ρεθύμνου

Πολιτιστικός Σύλλογος Θρόνος Κλεισιδίου

ΚΧ κ.λπ.

Καθών: Υπουργός Εσωτερικών

Υπουργός Οικονομικών

Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων

Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ⁽²⁾ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνικές κανονιστικές διατάξεις, όπως αυτές εκτέθηκαν στη σκέψη 6, στις οποίες προβλέπεται ότι τα μέτρα ειδικής προστασίας, διατήρησης και αποκατάστασης των ειδών και των ενδιαιτημάτων-οικοτόπων της άγριας ορνιθοπανίδας στις Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) εφαρμόζονται μόνο στα «είδη χαρακτηρισμού», δηλαδή μόνο στα είδη της άγριας ορνιθοπανίδας που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2009/147/ΕΚ καθώς και στα αποδημητικά πτηνά με τακτική παρουσία εντός κάθε ΖΕΠ, τα οποία, σε συνδυασμό με τα κριτήρια χαρακτηρισμού των ΖΕΠ που περιλαμβάνονται στην εθνική νομοθεσία, χρησιμοποιούνται ως δείκτες τεκμηρίωσης του ορισμού μιας περιοχής ως ΖΕΠ;.
- 2) Ασκεί επιρροή στην ως άνω απάντηση το γεγονός ότι τα ως άνω μέτρα ειδικής προστασίας, διατήρησης και αποκατάστασης των ειδών και των ενδιαιτημάτων-οικοτόπων της άγριας ορνιθοπανίδας στις Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) αποτελούν κατ' ουσίαν βασικά προληπτικά μέτρα διασφάλισης («μέτρα προδιασφάλισης») των ΖΕΠ, οριζόντιας εφαρμογής, δηλαδή για όλες τις ΖΕΠ, και ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν θεσπιστεί στην ελληνική έννομη τάξη σχέδια διαχείρισης για κάθε συγκεκριμένη ΖΕΠ με τον καθορισμό στόχων και μέτρων που είναι απαραίτητα για να επιτευχθεί ή να διασφαλιστεί η ικανοποιητική διατήρηση εκάστης ΖΕΠ και των ειδών που διαβιούν εντός αυτής; και
- 3) Ασκεί επιρροή στην απάντηση στα δύο προηγούμενα ερωτήματα το γεγονός ότι βάσει της υποχρέωσης εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων έργων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με την οδηγία 2011/92/ΕΕ⁽³⁾ και «δέουσας εκτίμησης» σύμφωνα με τις παραγράφους 2-4 του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ καταγράφονται, στο πλαίσιο εκτίμησης των επιπτώσεων κάθε συγκεκριμένου σχεδίου δημοσίων ή ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όλα τα είδη του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ή των αποδημητικών πτηνών με τακτική παρουσία εντός κάθε ΖΕΠ;

(¹) Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (Κωδικοποιημένη έκδοση), (ΕΕ 2010, L 20, σ. 7).

(²) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

(³) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (κωδικοποιημένο κείμενο) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ, ΕΕ 2012, L 26, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 — Biedrība «Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εφεσίβλητη: Biedrība «Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija»

Καθής και εκκαλούσα: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται ως υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός του οποίου η δραστηριότητα αποσκοπεί στην υλοποίηση προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;
- 2) Έχει το άρθρο 28 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι μια ένωση, μολονότι στην πραγματικότητα δεν παρέχει υπηρεσίες κατάρτισης πρέπει να εξομοιώνεται με τον παρέχοντα υπηρεσίες όταν οι υπηρεσίες αγοράζονται από άλλο οικονομικό φορέα για να καταστεί δυνατή η υλοποίηση ενός έργου κρατικής ενίσχυσης που χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;
- 3) Είναι η φορολογητέα αντιπαροχή, σύμφωνα με το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, το συνολικό ποσό που λαμβάνει ο παρέχων υπηρεσίες τόσο από τον λήπτη της υπηρεσίας όσο και από τρίτο υπό μορφή καταβολής ενισχύσεως, όταν ο παρέχων υπηρεσία λαμβάνει μόνο μερική αντιπαροχή από τον λήπτη της υπηρεσίας για την παρεχόμενη υπηρεσία (30 %) και η υπολειπόμενη αξία της υπηρεσίας διακανονίζεται με τη μορφή καταβολής ενισχύσεως από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Groß-Gerau (Γερμανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2023 — PU κατά SmartSport Reisen GmbH

(Υπόθεση C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Groß-Gerau

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: PU

Εναγομένη: SmartSport Reisen GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη δεν αφορά μόνον τη ρύθμιση της διεθνούς δικαιοδοσίας, αλλά συγκαταλέγεται επίσης και στο πλέγμα κανόνων δικαίου που πρέπει να λαμβάνει υπόψη το επιληφθέν δικαστήριο για τον καθορισμό της κατά τόπον αρμοδιότητας των εθνικών δικαστηρίων σε διαφορές από σύμβαση ταξιδιού στις οποίες τόσο ο καταναλωτής ως ταξιδιώτης όσο και ο αντισυμβαλλόμενός του ως διοργανωτής ταξιδιών είναι μεν εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος, πλην όμως ο προορισμός του ταξιδιού δεν βρίσκεται εντός του εν λόγω κράτους μέλους, αλλά στην αλλοδαπή, με συνέπεια ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα, πέραν των όσων ορίζουν οι εθνικές διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου της κατοικίας του τον διοργανωτή ταξιδιών για αξιώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2023 η Autoridad Portuaria de Bilbao κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Autoridad Portuaria de Bilbao (εκπρόσωποι: D. Sarmiento Ramírez-Escudero και X. Codina García-Andrade, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, για τους λόγους που εκτίθενται στους τρεις λόγους αναίρέσεως, και να κρίνει ότι η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο·
- να αποφανθεί επί της ουσίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού και το άρθρο 170 του Κανονισμού Διαδικασίας, κρίνοντας ότι το αίτημα ακυρώσεως των προσβληθεισών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσεων, το οποίο υποβλήθηκε πρωτοδικώς από την Autoridad Portuaria de Bilbao, πρέπει να γίνει δεκτό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Autoridad Portuaria de Bilbao τόσο πρωτοδικώς όσο και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, λόγω παράβασης του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η Επιτροπή, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η φορολογική απαλλαγή της Bizkaia αποτελεί πλεονέκτημα, δεν την ερμήνευσε ως σύνθετο σύνολο.

Προς στήριξη του πρώτου λόγου αναίρέσεως, προβάλλεται ότι η συλλογιστική που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται μέτρο σύνθετης φύσεως στηρίζεται σε αμιγώς τυπικούς λόγους οι οποίοι αποκλίνουν από την ουσιαστική ανάλυση που απαιτεί η νομολογία του Δικαστηρίου.

Δεύτερος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο λόγω παράβασης του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, του κανονισμού 2015/1589⁽¹⁾ και της νομολογίας που ερμηνεύει το άρθρο και τον κανονισμό αυτόν, τούτο δε σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να προβαίνει σε πλήρη ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων όταν είναι κοινώς γνωστό ότι υφίσταται μόνον ένας δικαιούχος του καθεστώτος ενισχύσεων.

Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η ύπαρξη μίας και μόνον οντότητας η οποία είναι δικαιούχος της φορολογικής απαλλαγής της Bizkaia (η Autoridad Portuaria de Bilbao) αποτελεί κοινώς γνωστό γεγονός που καθιερώνεται από την ισπανική έννομη τάξη. Στην περίπτωση αυτή, μολονότι το μέτρο μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καθεστώς ενισχύσεων» κατά την έννοια του κανονισμού 2015/1589, η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε πλήρη ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων. Τούτο συνάγεται – βάσει ερμηνείας υπό το πρίσμα των άρθρων 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη – από τον αρχικό σκοπό της νομολογίας η οποία επιτρέπει στην Επιτροπή να μην προβεί σε τέτοια ανάλυση.

Τρίτος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, λόγω παράβασης του άρθρου 108 ΣΛΕΕ και του κανονισμού 2015/1589, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας συνεργασίας, οι υποχρεώσεις της Επιτροπής είναι λιγότερο εκτεταμένες από εκείνες τις οποίες υπέχει στο πλαίσιο διαδικασίας έρευνας.

Προς στήριξη του τρίτου λόγου αναιρέσεως, προβάλλεται ότι με την απόφασή του το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς ουδόλως να το δικαιολογεί, αναφέρει ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας συνεργασίας βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 2015/1589, το κράτος μέλος διαθέτει λιγότερες εγγυήσεις απ' ό,τι σε μια διαδικασία έρευνας. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, υποστηρίζεται ότι τόσο το γράμμα των άρθρων 21 έως 23 του κανονισμού 2015/1589 όσο και ο στενός σύνδεσμος μεταξύ του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, στο οποίο στηρίζεται η διαδικασία συνεργασίας που προβλέπει ο κανονισμός 2015/1589, και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή πρέπει να αναλύει τις πληροφορίες που παρέχει το κράτος μέλος.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2023 — Virgilijus Valančius κατά Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Υπόθεση C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Virgilijus Valančius

Καθή: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτείται από το άρθρο 254 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο προβλέπει ότι τα μέλη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να επιλέγονται μεταξύ προσώπων «που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και έχουν την απαιτούμενη ικανότητα για την άσκηση υψηλών δικαστικών καθηκόντων», να γίνεται η επιλογή υποψηφίου σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για διορισμό στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκλειστικά με βάση την επαγγελματική ικανότητα;
- 2) Είναι συμβατή με την απαίτηση περί παροχής από τους υποψηφίους πλήρους εγγύησης ανεξαρτησίας και με τις λοιπές απαιτήσεις για την άσκηση δικαστικών καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 254 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μια εθνική πρακτική, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, σύμφωνα με την οποία, προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφάνεια της επιλογής συγκεκριμένου υποψηφίου, η κυβέρνηση ενός κράτους μέλους που είναι αρμόδια για την πρόταση υποψηφίου για διορισμό στο αξίωμα του δικαστού του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκροτεί ομάδα ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων για την αξιολόγηση των υποψηφίων, η οποία, αφού πάρει συνέντευξη από όλους τους υποψηφίους, καταρτίζει κατάλογο κατάταξης των υποψηφίων βάσει σαφών και αντικειμενικών κριτηρίων επιλογής που έχουν καθοριστεί εκ των προτέρων και σύμφωνα με τους όρους που ανακοινώθηκαν εκ των προτέρων, προτείνει στην κυβέρνηση τον υποψήφιο που έχει καταταχθεί στην υψηλότερη θέση με βάση την επαγγελματική του ικανότητα και επάρκεια, αλλά η κυβέρνηση προτείνει για διορισμό σε θέση δικαστού της Ευρωπαϊκής Ένωσης άλλον υποψήφιο, διαφορετικό από εκείνον που κατέχει την πρώτη θέση στον κατάλογο κατάταξης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι δικαστής που ενδέχεται να έχει διοριστεί παρανόμως θα μπορούσε να ασκήσει επιρροή επί των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) την 1 Μαρτίου 2023 — Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite κατά Legafact EOOD

(Υπόθεση C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αναρρεσίβλητη: Legafact EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στις αρχές του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική ρύθμιση η οποία, όσον αφορά την απαλλαγή που προβλέπεται στον τίτλο XII, κεφάλαιο 1, της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, αντιμετωπίζει κατά τρόπο διαφορετικό τους υποκειμένους στον φόρο ανάλογα με την ταχύτητα με την οποία επιτυγχάνεται το όριο κύκλου εργασιών για την υποχρεωτική εγγραφή στο μητρώο ΦΠΑ;
- 2) Αντιτίθεται η οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας η απαλλαγή μιας παράδοσης, βάσει του τίτλου XII, κεφάλαιο 1, της οδηγίας 2006/112, εξαρτάται από την εκπλήρωση της υποχρέωσης του προμηθευτή να υποβάλει εμπροθέσμως αίτηση υποχρεωτικής εγγραφής στο μητρώο ΦΠΑ;
- 3) Βάσει ποιων κριτηρίων, όπως απορρέουν από την ερμηνεία της οδηγίας ΦΠΑ, πρέπει να εκτιμηθεί αν η εν λόγω εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει τη γένεση φορολογικής οφειλής σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής της αιτήσεως υποχρεωτικής εγγραφής στο μητρώο ΦΠΑ, έχει τον χαρακτήρα κυρώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 3 Μαρτίου 2023 — Müller Reisen GmbH κατά Stadt Olsberg

(Υπόθεση C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εκκαλούσα: Müller Reisen GmbH

Καθού και εφεσίβλητος: Stadt Olsberg

Παρισταμένης της: Tuschen Transporte

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 32, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 14 ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί συσταλτικά υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση κατεπίγοντος, δημόσια σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας μπορεί να ανατεθεί στο πλαίσιο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση ακόμη και στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να προβλέψει το γεγονός και οι περιστάσεις τις οποίες αυτή επικαλείται για τη δικαιολόγηση του κατεπίγοντος απορρέουν από δική της ευθύνη;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-165/23)

(2023/C 173/33)

Γλώσσα διαδικασίας: βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Gr. Koleva και S. Hermes)

Καθή: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση υπόθεση αφορά την παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Δημοκρατία της Βουλγαρίας από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, και το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών (στο εξής: κανονισμός).

Σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας όφειλε, μέχρι τις 13 Ιανουαρίου 2018, να θέσει σε εφαρμογή, ή να εντάξει στο ήδη υπάρχον σύστημά της, σύστημα επιτήρησης των χωροκατακτητικών ξένων ειδών ενωσιακού ενδιαφέροντος, το οποίο να συλλέγει και να καταγράφει δεδομένα σχετικά με την εμφάνιση χωροκατακτητικών ξένων ειδών στο περιβάλλον, μέσω έρευνας, παρακολούθησης ή άλλων διαδικασιών, με σκοπό την αποτροπή της εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών στην Ένωση. Το σύστημα επιτήρησης έπρεπε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας όφειλε, μέχρι τις 13 Ιουλίου 2019, να θεσπίσει και να εφαρμόσει είτε ένα σχέδιο δράσης είτε σειρά σχεδίων δράσης και να διαβιβάσει το εν λόγω σχέδιο ή τα εν λόγω σχέδια χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή.

Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας δεν εκπλήρωσε τις προαναφερθείσες υποχρεώσεις.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού, καθόσον παρέλειψε να θέσει σε εφαρμογή, ή να εντάξει στο ήδη υπάρχον σύστημά της, σύστημα επιτήρησης των χωροκατακτητικών ξένων ειδών ενωσιακού ενδιαφέροντος, το οποίο να περιλαμβάνει επίσης όλες τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού,
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει είτε ένα σχέδιο δράσης είτε σειρά σχεδίων δράσης και να διαβιβάσει το εν λόγω σχέδιο ή τα εν λόγω σχέδια χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ 2014, L 317, σ. 35.

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-167/23)

(2023/C 173/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Μπουχάγιαρ και C. Hermes)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1 και 2, και το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 (¹), καθώς και από τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μη λαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα σχετικά με την εφαρμογή συστήματος επιτήρησης χωροκατακτητικών ξένων ειδών ενωσιακού ενδιαφέροντος, καθώς και την υιοθέτηση, εφαρμογή και διαβίβαση σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας σχετικά με την ακούσια εισαγωγή και εξάπλωση των χωροκατακτητικών ξένων ειδών,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει θέσει ακόμη σε εφαρμογή (ούτε έχει εντάξει στο υπάρχον σύστημά της) σύστημα επιτήρησης χωροκατακτητικών ξένων ειδών ενωσιακού ενδιαφέροντος, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1143/2014. Απουσία συστήματος επιτήρησης, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη επίσης τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ένα τέτοιο σύστημα επιτήρησης βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει εκπονήσει ούτε έχει εφαρμόσει ένα σχέδιο δράσης ή σειρά σχεδίων δράσης και ότι δεν το/τα διαβίβασε χωρίς καθυστέρηση στη Επιτροπή. Επομένως, η Ελλάδα δεν έχει συμμορφωθεί με το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του εν λόγω Κανονισμού.

Για τους λόγους αυτούς, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1143/2014, καθώς και τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών (ΕΕ 2014, L 317, σ. 35).

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-172/23)

(2023/C 173/35)

Γλώσσα διαδικασίας: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση όλων των διαδρομών προτεραιότητας που προσδιόρισε και να τα διαβιβάσει χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών ⁽¹⁾
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού 1143/2014, η Ιρλανδία όφειλε, εντός τριών ετών από την ημερομηνία έγκρισης του ενωσιακού καταλόγου, να θεσπίσει, εφαρμόσει και διαβιβάσει στην Επιτροπή σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας ακούσιας εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών προς την Ένωση τις οποίες έχει προσδιορίσει δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 1143/2014. Η Επιτροπή ενέκρινε στις 13 Ιουλίου 2016 τον ενωσιακό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού 1143/2014, οπότε η τριετής προθεσμία εξέπνευσε στις 13 Ιουλίου 2019.

Η Ιρλανδία προσδιόρισε τρεις διαδρομές προτεραιότητας (ερασιτεχνική αλιεία, ναυσιπλοΐα αναψυχής και μεταφορά υλικού ενδιατημάτων) δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού.

Εντούτοις, η Ιρλανδία θέσπισε και διαβίβασε στην Επιτροπή σχέδια δράσης για δύο μόνον από τις τρεις διαδρομές προτεραιότητας που προσδιόρισε.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014 L 317, σ. 35.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-180/23)

(2023/C 173/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και P. Messina)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας συνάψει και δημοσιεύσει τη συμβατική συμφωνία μεταξύ των ελληνικών αρχών και του ΟΣΕ, του ελληνικού διαχειριστή υποδομής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 30 παράγραφοι 2 και 6 της οδηγίας 2012/34 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το παράρτημα V αυτής,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία δεν συνήψε τη συμφωνία που προβλέπεται στο άρθρο 30 της οδηγίας 2012/34 για την υποδομή των σιδηροδρόμων με τον διαχειριστή της υποδομής (ΟΣΕ). Ωστόσο, η συμφωνία έπρεπε να έχει συναφθεί ήδη από τις 16 Ιουνίου 2015 (άρθρο 64 της οδηγίας) και να καλύπτει όλα τα στοιχεία του παραρτήματος V.

⁽¹⁾ Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου. (ΕΕ 2012, L 343, σ. 32).

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας**(Υπόθεση C-181/23)**

(2023/C 173/37)

Γλώσσα διαδικασίας: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ladenburger, E. Montaguti, J. Tomkin)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, θεσιζοντας και υλοποιώντας θεσμοθετημένο πρόγραμμα, όπως αυτό της χορήγησης μαλτέζικης ιθαγένειας με πολιτογράφηση λόγω παροχής εξαιρετικών υπηρεσιών μέσω άμεσων επενδύσεων, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 9, του Maltese Citizenship Act (νόμου περί μαλτέζικης ιθαγένειας), όπως τροποποιήθηκε με τον Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act, 2020 (νόμο του 2020 για την τροποποίηση αριθ. 2 του νόμου περί μαλτέζικης ιθαγένειας), και της Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations, 2020 (κανονιστικής απόφασης του 2020 σχετικά με τη χορήγηση ιθαγένειας λόγω παροχής εξαιρετικών υπηρεσιών), το οποίο καθιστά δυνατή την πολιτογράφηση ελλείπει πραγματικού δεσμού των αιτούντων με τη χώρα, με αντάλλαγμα προκαθορισμένες πληρωμές ή επενδύσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 20 ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν τροποποίησης του Maltese Citizenship Act (νόμου περί μαλτέζικης ιθαγένειας) τον Νοέμβριο του 2013, η Malta θέσπισε το πρώτο της πρόγραμμα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές το 2014.

Εν συνέχεια, το καθεστώς του 2014 αντικαταστάθηκε το 2020 από το πρόγραμμα «Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment» (πρόγραμμα χορήγησης μαλτέζικης ιθαγένειας με πολιτογράφηση λόγω παροχής εξαιρετικών υπηρεσιών μέσω άμεσων επενδύσεων). Το νέο πρόγραμμα θεσπίστηκε με τον Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act, 2020 (νόμο του 2020 για την τροποποίηση αριθ. 2 του νόμου περί μαλτέζικης ιθαγένειας) και την Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations, 2020 (κανονιστική απόφαση του 2020 σχετικά με τη χορήγηση ιθαγένειας λόγω παροχής εξαιρετικών υπηρεσιών).

Το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει καθεστώςα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές τα οποία καθιστούν δυνατή τη συστηματική χορήγηση της ιθαγένειας κράτους μέλους με αντάλλαγμα προκαθορισμένες πληρωμές ή επενδύσεις, ελλείπει πραγματικού δεσμού μεταξύ του κράτους και των ενδιαφερόμενων προσώπων.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθεστώς του 2020 για τη χορήγηση μαλτέζικης ιθαγένειας με πολιτογράφηση λόγω παροχής εξαιρετικών υπηρεσιών μέσω άμεσων επενδύσεων αποτελεί ένα τέτοιο παράνομο καθεστώςα χορήγησης ιθαγένειας μέσω επενδύσεων. Με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ ενός τέτοιου καθεστώτος, η Μάλτα θέτει σε κίνδυνο και υπονομεύει την ουσία και την ακεραιότητα της ιθαγένειας της Ένωσης, κατά παράβαση του άρθρου 20 ΣΛΕΕ και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-191/23)**

(2023/C 173/38)

Γλώσσα διαδικασίας: πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και L. Santiago de Albuquerque)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών⁽¹⁾, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει σχέδια δράσης που να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 13 του ως άνω κανονισμού και να διαβιβάσει τα εν λόγω σχέδια χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή,
- 2) να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού 1143/2014, η Πορτογαλική Δημοκρατία όφειλε, εντός τριών ετών από την ημερομηνία έγκρισης του καταλόγου των χωροκατακτητικών ξένων ειδών προς την Ένωση («ενωσιακός κατάλογος»), να θεσπίσει, εφαρμόσει και διαβιβάσει στην Επιτροπή σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας ακούσιας εισαγωγής και εξάπλωσης τέτοιων ειδών στην επικράτεια και στα θαλάσσια ύδατά της.

Η Πορτογαλική Δημοκρατία προσδιόρισε ένδεκα διαδρομές προτεραιότητας, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο επτά προσχεδίων δράσης.

Εντούτοις, η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν έχει προσδιορίσει την ημερομηνία κατά την οποία προβλέπεται να ολοκληρωθούν και να εγκριθούν τα ως άνω σχέδια ούτε έχει διαβιβάσει τα εν λόγω σχέδια στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014 L 317, σ. 35.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας

(Υπόθεση C-192/23)

(2023/C 173/39)

Γλώσσα διαδικασίας: Λεττονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και I. Naglis)

Καθή: Δημοκρατία της Λεττονίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Λεττονίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών⁽¹⁾, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση όλων των διαδρομών προτεραιότητας που προσδιόρισε και να τα διαβιβάσει χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Λεττονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού, η Δημοκρατία της Λεττονίας όφειλε, εντός τριών ετών από την ημερομηνία έγκρισης του ενωσιακού καταλόγου, να θεσπίσει, εφαρμόσει και διαβιβάσει στην Επιτροπή σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας ακούσιας εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών προς την Ένωση τις οποίες έχει προσδιορίσει δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 1143/2014. Η Επιτροπή ενέκρινε στις 13 Ιουλίου 2016 τον ενωσιακό κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού 1143/2014, οπότε η τριετής προθεσμία εξέπνευσε στις 13 Ιουλίου 2019.

Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, η Λεττονία προσδιόρισε τουλάχιστον πέντε διαδρομές προτεραιότητας (ως προς τα φυτά, κηπουρική, δευτερογενής εισαγωγή και ενυδρεία, και, ως προς τα ζώα, δευτερογενής εισαγωγή και διαφυγή από περιορισμένους χώρους).

Εντούτοις, η Λεττονία θέσπισε και διαβίβασε στην Επιτροπή σχέδια δράσης για μία μόνον από αυτές τις διαδρομές προτεραιότητας που προσδιόρισε.

(¹) ΕΕ 2014 L 317, σ. 35.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-193/23)

(2023/C 173/40)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και G. Gattinara)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει είτε ένα σχέδιο δράσης είτε σειρά σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας χωροκατακτητικών ξένων ειδών και να διαβιβάσει το εν λόγω σχέδιο ή τα εν λόγω σχέδια χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών (¹).
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με τον μοναδικό λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει και να εφαρμόσει είτε ένα σχέδιο δράσης είτε σειρά σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας χωροκατακτητικών ξένων ειδών και να διαβιβάσει το εν λόγω σχέδιο ή τα εν λόγω σχέδια χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφοι 2 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών.

Ειδικότερα, κατά την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη, ήτοι στις 9 Απριλίου 2022, η καθή δεν είχε θεσπίσει ούτε εφαρμόσει είτε ένα σχέδιο δράσης είτε σειρά σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση των διαδρομών προτεραιότητας χωροκατακτητικών ξένων ειδών κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, και δεν είχε γνωστοποιήσει τέτοιο σχέδιο ή τέτοια σειρά σχεδίων κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.

(¹) ΕΕ 2014 L 317, σ. 35.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 — ABLV Bank κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-100/23)

(2023/C 173/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ABLV Bank AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 8 Δεκεμβρίου 2022 απόφαση με την οποία η ΕΚΤ απέρριψε, βάσει των κανόνων που διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, το αίτημα της προσφεύγουσας για τη χορήγηση πρόσβασης σε έγγραφα της ΕΚΤ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο κατάλογος των εγγράφων που παρέδωσε η καθής στην προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προδήλως ελλιπής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παρέπεμψε την προσφεύγουσα παρανόμως στον διαδικτυακό τόπο των αρχών τρίτης χώρας αντί να γνωστοποιήσει το σχετικό έγγραφο που ήταν στην κατοχή της.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής απέρριψε παρανόμως το αίτημα χορήγησης πρόσβασης σε επτά έγγραφα.
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν παρέδωσε συγκεκριμένη αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος πρόσβασης όσον αφορά κάθε επιμέρους έγγραφο, ότι ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την έννοια των «πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες από το ενωσιακό δίκαιο», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της απόφασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (¹), ότι η ΕΚΤ ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την εξαίρεση που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 2, της εν λόγω απόφασης και αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε υπόψη το δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση και ότι κακώς επικαλέστηκε την προστασία των εγγράφων για εσωτερική χρήση ή προκαταρκτικές διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες εθνικές αρχές κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης ή άλλως ανεπαρκώς αιτιολόγησε την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς την προστασία αυτή.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν παρέσχε πρόσβαση στον φάκελο.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρανόμως και χωρίς καμία νομική βάση ανέστειλε τη διαδικασία ως προς μέρος της αίτησης για τη χορήγηση πρόσβασης.

(¹) Απόφαση 2004/258/ΕΚ (ΕΚΤ/2004/3) (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42).

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2023 — Kargins κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-110/23)

(2023/C 173/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Rems Kargins (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 2022 που παρελήφθη από τον προσφεύγοντα στις 16 Δεκεμβρίου 2022 και με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος για παροχή πρόσβασης σε έγγραφα σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο κατάλογος εγγράφων που γνωστοποίησε η καθής με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως μη πλήρης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρανόμως απέκρυψε σημαντικά τμήματα των εγγράφων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρανόμως αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση σε 14 έγγραφα, στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾ όσον αφορά το ενδεχόμενο να θιγεί η δικαστική διαδικασία.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η θέση της καθής ως προς το ενδεχόμενο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον ενέχει σειρά ελαττωμάτων που αφορούν, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η καθής δεν αναφέρθηκε σε οποιαδήποτε βλάβη από τη δημοσιοποίηση, ότι δεν έλαβε υπόψη της τις πολιτικές και οικονομικές συνέπειες της παρούσας υποθέσεως ούτε το δημόσιο συμφέρον να γίνει διάκριση, με πλήρη επίγνωση, μεταξύ νομίμων παρατηρήσεων *amicus curiae* και μιας παράνομης παρέμβασης της Επιτροπής στην απονομή της δικαιοσύνης σε ένα κράτος μέλος, επισημαίνοντας στο εθνικό δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής τις αρνητικές συνέπειες που θα έχουν για το οικείο κράτος μέλος τα δυσμενή μέτρα που θα λάβει η Επιτροπή σε περίπτωση μη ακυρώσεως της αποφάσεως σε πρώτο βαθμό.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν χορήγησε στην προσφεύγουσα πρόσβαση στον φάκελο.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως έναντι του προσφεύγοντος σχεδόν ένα έτος μετά την αποστολή της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, η μη τήρηση της προθεσμίας του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001 ήταν τόσο σοβαρή ώστε να συνιστά άρνηση πρόσβασης κατά τον κρίσιμο χρόνο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2023 — Debreceni Egyetem κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-115/23)

(2023/C 173/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Debreceni Egyetem (Debrecen, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: J. Rausch και Á. Papp, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει *ex tunc*, ήτοι αναδρομικώς από τον χρόνο θέσπισής της, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2022/2506 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 15ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με μέτρα για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης από παραβιάσεις των αρχών του κράτους δικαίου στην Ουγγαρία·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει δεκαενέα λόγους.

1. Πρώτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2 ΣΕΕ

- Υπονόμευση του κράτους δικαίου και της δικαιοσύνης: τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία ανήκουν σε καταπίστευμα δημοσίου συμφέροντος δεν συμμετείχαν στη διαδικασία που προηγήθηκε της θέσπισης της εκτελεστικής απόφασης και τους επιβάλλονται κυρώσεις λόγω νομοθετικών πράξεων που θέσπισε ο Ούγγρος νομοθέτης.
- Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανόνων: ο κύκλος των προσώπων ως προς τα οποία διαπιστώνεται ότι συντρέχει σύγκρουση συμφερόντων, ήτοι, τα «ανώτερα πολιτικά στελέχη», δεν συνιστά σαφώς καθορισμένη έννοια, οπότε παρέχεται πεδίο για αυθαίρετες ερμηνείες και για εφαρμογή του δικαίου που μπορεί να οδηγήσει σε καταχρήσεις.
- Προσβολή των αρχών της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων: η εκτελεστική απόφαση προβαίνει σε διακρίσεις μεταξύ των ουγγρικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που ανήκουν σε καταπίστεύματα δημοσίου συμφέροντος και εκείνων που λειτουργούν υπό διαφορετικό καθεστώς.

2. Δεύτερος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4 ΣΕΕ

- Παράβαση της απαγόρευσης στέρησης από τα κράτη μέλη των αρμοδιοτήτων τους: η εκπαίδευση και η επιστημονική έρευνα —και, ως εκ τούτου, οι εγγυήσεις για τη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και ο σχεδιασμός του τρόπου λειτουργίας τους— αποτελούν αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών, αρμοδιότητα την οποία στερεί η εκτελεστική απόφαση από την Ουγγαρία, καθόσον επεμβαίνει ευθέως στη λειτουργία των ουγγρικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

3. Τρίτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ

- Παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας: η εκτελεστική απόφαση επιτρέπει την άμεση επιβολή χρηματικών κυρώσεων σε νομικές οντότητες άλλες από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται, χωρίς να έχει προηγουμένως εξεταστεί αν η Ουγγαρία είναι σε θέση να διασφαλίσει επαρκώς την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.
- Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: η αναστολή πληρωμών συνιστά τέτοιας σοβαρότητας οικονομικά αντίποινα ώστε η εφαρμογή τους δικαιολογείται μόνο σε περίπτωση πρόδηλης και άμεσης προσβολής δικαιωμάτων· επιπλέον παράγει μακροπρόθεσμα αποτελέσματα.

4. Τέταρτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7 ΣΕΕ

- Παράλειψη αξιολόγησης του αντίκτυπου του μέτρου: δεν λήφθηκαν υπόψη οι πιθανές συνέπειες στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των φυσικών και νομικών προσώπων.

5. Πέμπτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 9 ΣΕΕ

- Παραβίαση της αρχής της ισότητας των πολιτών της Ένωσης: οι ζημιωθέντες από το μέτρο είναι εκπαιδευτικοί, ερευνητές και φοιτητές που είχαν υποβάλει προτάσεις, των οποίων η δραστηριότητα μελέτης ή εκπαίδευσης και έρευνας κατέστη αδύνατη λόγω της αναστολής των σχετικών πληρωμών.

6. Έκτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 11 ΣΕΕ
  - Δεν διεξήχθησαν διαβουλεύσεις με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν σε καταπιστεύματα δημοσίου συμφέροντος ούτε με τους φοιτητές τους, τους εκπαιδευτικούς τους, τους ερευνητές τους και τους συνεργάτες τους.
7. Έβδομος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2 ΣΛΕΕ
  - Η Συνθήκη ΛΕΕ δεν έχει απονείμει στην Ένωση, στον τομέα της εκπαίδευσης και της επιστημονικής έρευνας, τις αρμοδιότητες που ασκούνται στο πλαίσιο της εκτελεστικής απόφασης.
8. Όγδοος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 9 ΣΛΕΕ
  - Η εκτελεστική απόφαση δεν συμβάλει στην προαγωγή ενός υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και κατάρτισης· αντιθέτως, έχει μακροπρόθεσμες δυσμενείς συνέπειες, από άποψη εκπαίδευσης, κατάρτισης και έρευνας, για τους φοιτητές, τους εκπαιδευτικούς και τους ερευνητές των συγγρικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που ανήκουν σε καταπιστεύματα δημοσίου συμφέροντος.
9. Ένατος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 56 ΣΛΕΕ
  - Η εκτελεστική απόφαση συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων εκείνων των πολιτών της Ένωσης που δεν έχουν την συγγρική υπηκοότητα (φοιτητών, εκπαιδευτικών, ερευνητών) οι οποίοι αναπτύσσουν την δραστηριότητά τους στα συγγρικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν σε καταπιστεύματα δημοσίου συμφέροντος.
10. Δέκατος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 67 ΣΛΕΕ
  - Η εκτελεστική απόφαση, με την αναστολή των πληρωμών, καθιστά αδύνατη τη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που ανήκουν σε καταπιστεύματα δημοσίου συμφέροντος, κατά παράβαση του νομικού πλαισίου λειτουργίας τους, και προσβάλλει εμμέσως το αυτοτελές (διαφορετικό) νομικό σύστημα και τις νομικές παραδόσεις στην Ουγγαρία.
11. Ενδέκατος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 120 ΣΛΕΕ
  - Τα δυσανάλογα και εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις αποτελέσματα του μέτρου είναι προφανή και δημιουργούν αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν σε καταπίστευμα δημοσίου συμφέροντος.
12. Δωδέκατος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 124 ΣΛΕΕ
  - Η εκτελεστική απόφαση ανέστειλε τις πληρωμές προς διάφορους αποδέκτες και, εν τω μεταξύ, τις αναδιένευσε σε άλλες οντότητες.
13. Δέκατος τρίτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 165 ΣΛΕΕ
  - Η εκτελεστική απόφαση δεν συμβάλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, αλλά, αντιθέτως, στην πραγματικότητα, την πλήττει σοβαρά και την υπονομεύει.
14. Δέκατος τέταρτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 179 ΣΛΕΕ
  - Η απόσυρση της χρηματοδότησης από το πρόγραμμα ανταλλαγών και συνεργασίας στον εκπαιδευτικό τομέα Erasmus+ και από το πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων Ευρώπη» συνιστά σαφές εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των ερευνητών, των επιστημονικών γνώσεων και των τεχνολογιών και στην ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας.
15. Δέκατος πέμπτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 13 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης)
  - Προφανές αποτέλεσμα της εκτελεστικής απόφασης είναι η μεταβολή της λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που λειτουργούν σύμφωνα με το νέο πρότυπο.
16. Δέκατος έκτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2 ΣΕΕ
  - Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων η οποία αποτελεί βάση ή δικαιολογητικό λόγο της εκτελεστικής απόφασης.

17. Δέκατος έβδομος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 48 του Χάρτη
- Η εκτελεστική απόφαση επιβάλλει κυρώσεις απευθείας στο προσφεύγον παρά το γεγονός ότι στην περίπτωση του δεν συντρέχει η σύγκρουση πολιτικών συμφερόντων της οποίας γίνεται επίκληση προς δικαιολόγηση της κύρωσης, πράγμα το οποίο συνιστά σοβαρή και πρόδηλη παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας.
18. Δέκατος όγδοος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 52 του Χάρτη
- Δεδομένου ότι, στην περίπτωση του προσφεύγοντος, de facto δεν υφίσταται σύγκρουση πολιτικών συμφερόντων, η εκτελεστική απόφαση αντιβαίνει προς τις απαιτήσεις περί συγκεκριμένης αναγκαιότητας και αναλογικότητας.
19. Δέκατος ένατος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του εξουσιοδοτικού κανονισμού ⁽²⁾
- Το Συμβούλιο εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση χωρίς να έχει προηγουμένως εξετάσει, επί της ουσίας και από τυπική άποψη, κατά πόσον υφίσταται η σύγκρουση πολιτικών συμφερόντων η οποία αποτελεί το θεμέλιο της εν λόγω απόφασης.

⁽¹⁾ ΕΕ 2022, L 325, σ. 94.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, περί γενικού καθεστώτος αρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης (ΕΕ 2020, L 433, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2023 — Synapsa Med κατά EUIPO — Gravity Products (Gravity)

(Υπόθεση T-125/23)

(2023/C 173/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Πολωνία) (εκπρόσωπος: G. Kuchta, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gravity Products LLC (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Gravity» — Υπ' αριθ. 17 982 729 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 923/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2023, δεχόμενο την προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως της 11ης Απριλίου 2022 περί κηρύξεως της ακυρότητας του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GRAVITY ZTUE-017982729 και απορρίπτοντας το αίτημα περί κηρύξεως της ακυρότητας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του άρθρου 7, παράγραφος 3, του άρθρου 16 και του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2023 — Vintae Luxury Wine Specialists κατά EUIPO — Grande Vitae (vintae)**(Υπόθεση T-136/23)**

(2023/C 173/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Broschat García και L. Polo Flores, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης vintae — Υπ' αριθ. 5 851 092 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 2238/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει το EUIPO να κρίνει έγκυρο το επίμαχο σήμα για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 33 και 35·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα, Grande Vitae GmbH, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 61 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2023 — Kiron κατά EUIPO — Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)**(Υπόθεση T-149/23)**

(2023/C 173/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Georgi Kiron (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: J. Matzner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CRISTIANI — Υπ' αριθ. 13 498 381 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO, της 16ης Ιανουαρίου 2023, στην υπόθεση R 835/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 58 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2023 — Πολωνία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/23)

(2023/C 173/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, S. Żytek)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που περιέχεται στο από 13 Ιανουαρίου 2023 έγγραφο ⁽¹⁾ και αφορά τον συμψηφισμό των οφειλών από ημερήσιες χρηματικές ποινές που επιβλήθηκαν με τη διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2021 (Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-204/21 R, EU:C:2021:878) για το χρονικό διάστημα από τις 30 Σεπτεμβρίου έως τις 28 Οκτωβρίου 2022·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 101 και 102, σε συνδυασμό με το άρθρο 98, του κανονισμού 2018/1046 ⁽²⁾ λόγω της εφαρμογής διαδικασίας εισπράξεως οφειλών μέσω συμψηφισμού, ενώ με τη διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2021 επιβλήθηκαν ημερήσιες χρηματικές ποινές μέχρι την εκτέλεση της διάταξης της 14ης Ιουλίου 2021 (Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-204/21 R, EU:C:2021:593) και οι διατάξεις των οποίων η αναστολή εφαρμογής απαιτήθηκε με την διάταξη της 14ης Ιουλίου 2021 έπαυσαν να εφαρμόζονται από τις 15 Ιουλίου 2022.

⁽¹⁾ Έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με ημερομηνία 13 Ιανουαρίου 2023, αριθ. αναφ. ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2023 — Κνειρρ κατά EUIPO — Patou (Joyful by nature)

(Υπόθεση T-157/23)

(2023/C 173/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κνειρρ GmbH (Würzburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Rejman, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jean Patou (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Joyful by nature — Υπ' αριθ. 18 159 946 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 532/2022-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση καθόσον απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας κατά της απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισης του σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 4, 35 και 44·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ανακοπής.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαρτίου 2023 — VO κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-160/23)

(2023/C 173/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: VO (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 20ής Μαΐου 2022, που κοινοποιήθηκε την ίδια ημέρα με το έγγραφο Ares (2022)3814828 [εμπιστευτικό] (1), με την οποία η καθής-εναγομένη, υπό την ιδιότητά της ως ΑΔΑ, αποφάσισε να υποβιβάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα από τον βαθμό AST2/3 στον βαθμό AST1/3 με ισχύ από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της εν λόγω αποφάσεως, ήτοι από την 1η Ιουνίου 2022·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει ως αποζημίωση προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, υπό την επιφύλαξη της τυχόν αυξήσεως ή μειώσεως του ποσού κατά τη διάρκεια της δίκης, το ποσό των 533,88 ευρώ που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών της προσφεύγουσας-ενάγουσας και των οφειλόμενων παροχών λόγω του βαθμού AST2/3 και εκείνων που πράγματι έλαβε σε συνέχεια του προσβαλλόμενου υποβιβασμού·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει ως αποζημίωση προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και της προσβολής της υπόληψης και της τιμής της, υπό την επιφύλαξη της τυχόν αυξήσεως ή μειώσεως του ποσού κατά τη διάρκεια της δίκης, ποσό ύψους 10 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 51 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εσωτερικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί για την εφαρμογή του, ιδίως της αποφάσεως C(2019) 6855, της 4ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τις διαδικασίες επαγγελματικής ανεπάρκειας, και ειδικότερα των άρθρων της 4 έως 7, και για την αντικατάσταση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2004) 1597/7, της 28ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διατήρηση των επαγγελματικών προτύπων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής που επιβάλλει στη διοίκηση να λαμβάνει τις αποφάσεις της μόνο βάσει νομικώς παραδεκτών λόγων, ήτοι λόγων λυσιτελών και μη ενεχόντων πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, πραγματικά ή νομικά, καθώς επίσης παράβαση της υποχρεώσεως προσήκουσας και επαρκούς αιτιολογήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται, πρώτον, παραβίαση των αρχών της μέριμνας, της εύλογης προσδοκίας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως, της ίσης μεταχειρίσεως και, δεύτερον, αναρμοδιότητα και κατάχρηση εξουσίας.

(¹) Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2023 — Schönegger Käse-Alm κατά EUIPO — Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Υπόθεση T-161/23)

(2023/C 173/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Seiler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rebell — Υπ' αριθ. 2 810 950 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 295/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που κηρύσσει την προσφεύγουσα έκπτωτη των δικαιωμάτων της επί του υπ' αριθ. 2 810 950 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Rebell) για τα προϊόντα της κλάσεως 29: «Γαλακτοκομικά προϊόντα, ιδίως βούτυρο, παρασκευάσματα βουτύρου, διαυγασμένο βούτυρο, βουτυρέλαιο, τυρόπηγμα, πιάτα με τυρόπηγμα, γαλακτοκομικά προϊόντα, αποξηραμένα γαλακτοκομικά προϊόντα, διαιτητικά τρόφιμα που χρησιμοποιούν γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα»
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που η προσφεύγουσα καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Jumpseat 3D plus Germany GmbH, σε περίπτωση παρεμβάσεώς της κατά του καθού, στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, και του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2023 — Sengül Ayhan κατά EUIPO — Pegase (Rock Creek)

(Υπόθεση T-162/23)

(2023/C 173/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sengül Ayhan eK (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Boden, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pegase SAS (Saint-Malo, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rock Creek — Υπ' αριθ. 18 352 299 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 1237/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 12ης Μαΐου 2022·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Μαρτίου 2023 — Dekoback κατά EUIPO — DecoPac (DECOPAC)**(Υπόθεση T-166/23)**

(2023/C 173/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V. von Moers, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* DecoPac, Inc. (Αποκα, Μινεσότα, Ηνωμένες Πολιτείες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών*Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DECOPAC — Υπ' αριθ. 160 747 λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 30ής Ιανουαρίου 2023, στην υπόθεση R 754/2022-4**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει στο σύνολό του το υπ' αριθ. 160 747 DECOPAC σήμα που έχει καταχωρηθεί υπέρ της DecoPac, Inc.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 52 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2023 — RT France κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-169/23)**

(2023/C 173/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* RT France (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Piwnica, δικηγόρος)*Καθού:* Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2023/191 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2023, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/512/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να συναγάγει όλες τις έννομες συνέπειες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την ελευθερία εκφράσεως η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την ελευθερία του επιχειρείν η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που απορρέει από το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαρτίου 2023 — VR κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-171/23)

(2023/C 173/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: VR (εκπρόσωποι: L. Levi και P. Baudoux)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Ιουνίου 2022 με την οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα η λύση της σύμβασής του και, καθόσον κρίνεται αναγκαίο, την απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2022 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του κατά της αποφάσεως της 9ης Ιουνίου 2022·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τους λόγους βάσει των οποίων εκδόθηκε η απόφαση και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθώς και παράβαση της τήρησης της απαιτήσεως περί αμεροληψίας της διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2023 — ΖΚ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-627/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 4 της 7.1.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2023 — NV κατά ΕΤΕπ**(Υπόθεση T-16/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Η πρόεδρος του δέκατου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.2.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2023 — Πunga Luoyogo κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-97/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2023 — NV κατά ΕΤΕπ**(Υπόθεση T-447/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Η πρόεδρος του δέκατου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 359 της 19.9.2022.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL